

12/1

Nya segerbulletiner från MRA

De moraliska upprustarna (MRA) förkunnar fyra absoluta krav; de två första är ärlighet och renhet. Hur grundsatserna omsätts i praktiken får vi nya exempel på i rörelsens senaste rapporter, omfattande även den skandinaviska resan: se den tvåsidiga annonsen i Time den 9 januari och Informationsdienst Moralische Aufrüstung 6 januari. Så mycket skryt, förvanskning och förfalskning finner man sällan utanför nazistisk och kommunistisk propaganda. Låt oss ta några stickprov, på en gång komiska och otäcka.

De gamla kända intygsgivarna, Chiang Kai-shek, Nasser och andra, får naturligtvis än en gång göra tjänst. De hör till de många som garanterar att MRA är på väg att förvandla världen. Vittnesbörden överbjuder varandra i boken. "Vad Abraham Lincoln gjorde för Amerika håller MRA på att göra för Afrika", denna ton från Guldkusten är representativ för det hela. Nu framläggs "bevis" för att en liknande hänförelse för MRA behärskar hela Skandinavien. Pressen har varit fylld av MRA-resan. I Sverige publicerades, redovisar man, 117 artiklar, mer än 85 bilder, 61 spalter i 28 tidningar med en upplaga av 1.500.000, i Danmark var siffrorna 563, 105, 137, 200 och 1,5 miljoner osv. "Aldrig någonsin har något övat sådant inflytande på det finska folkets sätt att tänka", deklarerar från Finland. Att framstående personer, såsom kungen och drottningen i Sverige, bevästade MRA:s föreställningar hör till slagnumren. Delegationen reste också till Kiruna, "den strategiska källan (!) för Europas järnmalm, där innan MRA kom kommunisterna hade dominerat arbetarråden" — MRA bröt, an-

tyds det alltså, kommunismens makt.

Men det blir värre än så. "Sällan har väl en idé haft ett mera angeläget budskap att frambära, ett betydelsefullare mål att kämpa för", så lyder, heter det i MRA:s tidskrift, "det svenska regeringsorganets, den socialistiska Morgon-Tidningens, omdöme om den ideologiska missionen". Morgon-Tidningen har i själva verket inte alls uttalat sig; det citerade larviga uttalandet har fällt (21 november) av en tillfällig medarbetare, som i eget namn skrivit om ett teaterstycke. "Oppositionstidningen, det konservativa Svenska Dagbladet", är enligt MRA:s rapport lika entusiastisk. Denna tidning har nämligen förklarat, påstås det, att "MRA har på den svenska fronten vunnit slaget i denna ideologiska världsoffensiv". Även denna uppgift är osann; vad som citeras — och dessutom citeras i grovt förfalskat skick — är en av en signatur under tecknad recension (24 november) från Malmö: "Och MRA hade vunnit sin tredje drabbning på svensk front i världsoffensiven." På detta sätt ger man emellertid MRA:s anhängare intrycket att Sverige blivit ett folk: både regering och opposition sluter upp kring MRA. Kulmen nås då på liknande sätt Aftonbladet citeras: de ord det här gäller återfinns i ett brev, författat av MRA:s egen chefpropagandist Peter Howard (1 december). Det behövs knappast nämnas att de uttalanden som redaktionellt gjorts om MRA — men som är kritiska — totalt förbigås; Dagens Nyheter åberopas exempelvis liksom andra tidningar som bevis för det intresse som ägnats rörelsen.

Så arbetar alltså reklamen för ärlighetens och renhetens resesällskap.

12/1

Hr Ohlin talar om något annat

då han av Göteborgs Handelstidning tillfrågas om sin uppfattning rörande beskyllningarna mot Eliel Löfgren. Han säger nämligen att han inte rimligen kan undersöka vederbörandes verksamhet i den borgerliga gärningen. "Om beskyllningar skulle framföras till exempel mot Karl Staaffs sätt att förfara i något viktigt rättegångsärende, torde det vara uppenbart att jag får lämna åt den historiska forskningen att utreda den sakliga halten av de olika delarna av kritiken."

Ingen har begärt att hr Ohlin skulle gå in på någon detaljgranskning av den ene eller den andre advokatens uppträdande i olika sammanhang. Vad som sagts är att han borde ta avstånd då en av hans främsta föregångare som liberal partiledare — liksom andra personer i liknande ställning — i den tidning där han själv medarbetar beskylls för att vara en skurk och en brottsling. Men hr Ohlin väntar helt stilla på historiens dom.

Handelstidningen är inte fullt så försiktig. Den säger dels att Eliel Löfgren var en mycket redlig man som "behöver varken någon urskuldan eller någon försvarare", dels att Dagens Nyheter gör dumt i att bråka om saken; de som anklagar Eliel Löfgren på heder och ära klandras däremot ej. I sitt omdöme om Eliel Löfgren som en

bra karl har tidningen utan tvivel rätt; hr Ohlin har inte kostat på sig ens det ordet. Men har tidningen rätt i att Eliel Löfgren inte behöver försvaras? Behöver verkligen inte en död man försvaras som gång på gång utsatts för de mest oerhörda anklagelser i tidningar med upplagor på hundratusentals exemplar? Att klandra Eliel Löfgrens försvarare i stället för hans angripare synes i varje fall i detta sammanhang vara väl besynnerligt.